

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

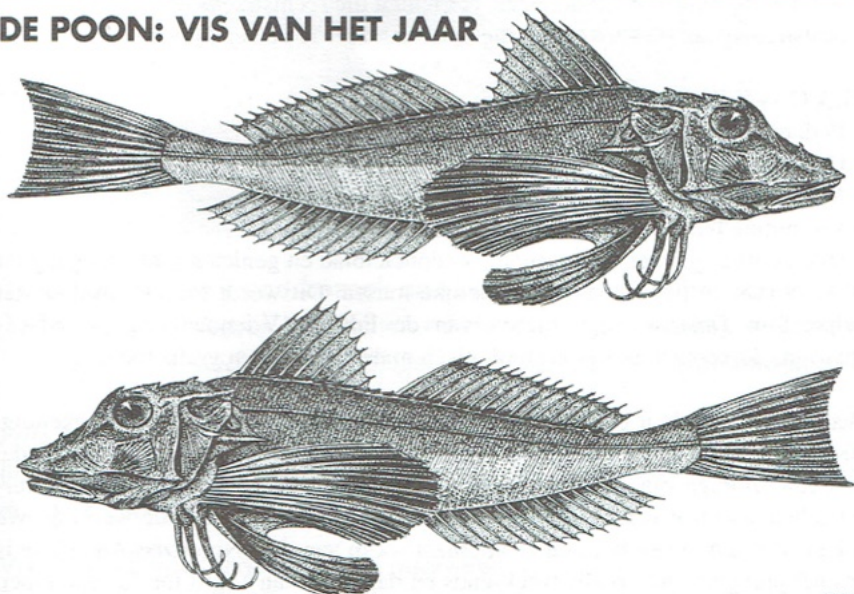
V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 2de trimester 2002 - nr. 48
Bijlage: AFFICHE WINDMOLENS - Afgiftekantoor Oostende 1

DE POON: VIS VAN HET JAAR

naar DAY

In dit nummer :

Groepsreis naar Rijsel - Kernvragen - Scheldetunnel - Tentoonstelling met wedstrijd
Jubileum - Brief van E. Serie - Vis van het jaar 2002 - Meeuwen met ringen
Brief aan minister Aelvoet - Standpunt B.B.L. - Magda Aelvoet en de zeedieren
Wat is een rifbol? - Royal Navy Section Belge

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309

De vereniging : « V.N.A.O. -V.Z.W.»

heeft volgens art.3 van de statuten volgende doelstellingen:

1. Een beweging op gang te brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur. Zonder dat deze opsomming beperkend is organiseert zij volgende activiteiten : studies, voordrachten, excursies, tentoonstellingen, uitgaven van drukwerken enz.

De vereniging mag alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de verwezelijking van haar doel te maken hebben.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van :

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Culturele Raad van Oostende

De Milieuraad van Oostende

De vereniging telde op eind december 1999 : 770 leden

De leden ontvangen het driemaandelijks contactblad en genieten gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea. Dit wordt toegestaan door het Stadsbestuur Oostende op vertoon van de lidkaart Vriendenkring Noordzee-Aquarium. Leveranciers van zeebiologisch materiaal hebben gratis toegang.

U kan lid worden door overschrijving van een jaarlidgeld van 250 fr. op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende. Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom. Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan. Het Noordzee-Aquarium is gans het jaar geopend op alle week-ends en dagelijks van 1 april tot 30 september. Openingsuren: van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur. Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gids en vertoon van een informatiefilm op elke dag van het jaar. Aanvraag daartoe dient gericht aan havenkapitein-directeur P.Vermandel, Sluis Demey te 8400 Oostende - tel. 059/3216 69

GROEPSREIS NAAR RIJSEL

Zaterdag 27 april 2002

Opstapplaatsen :	8.00 uur	Café Tivoli	Dr. Edw. Moreauxlaan
	8.15 uur	Gerechthof	Canadaplein
		Busstop voor	tearoom Ensor
	8.30 uur	P.M.I.	parking

Programma

We rijden langs de autostrades naar Rijsel centrum.

10.30 uur Bezoek aan het Paleis voor Schone Kunsten.

12.00 uur Gezamenlijk middagmaal in het nieuw restaurant van het Paleis voor Schone Kunsten.

MENU

Flamiche aux poireaux

Magret de Canard, légumes, croquettes

Nougat glacé

Café ou thé

(drink inbegrepen : water, bier, wijn)

14.00 uur Vrij stadsbezoek aan het centrum van Rijsel en Euralille.

18.00 uur Vertrek te Rijsel en op de terugtocht een stop te Ronques-Auchan, alwaar gelegenheid voor vrij avondmaal.

Prijs per persoon : € 35

(in deze prijs is begrepen : de busreis heen en terug, het middagmaal met drank, het museumbezoek en de fooi van de chauffeur)

Wie mee wil moet eerst zijn plaats reserveren bij R. Coelus tel. 059236237.

Er wordt maar één bus ingelegd van 54 personen. Betalen vooraf ten laatste tot 17 april 2002 op rekening 280-0706209-86 van Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende. De deelnemers krijgen nog een brief toege-stuurd enkele dagen vooraf aan de reis.

Lees verder in ons tijdschrift de informatie over Rijsel.

RIJSEL - LILLE

Eertijds Vlaams, een tijd Oostenrijks, een tijd Spaans en nu Frans gebied. Rijsel beleefde een zeer bewogen geschiedenis. In 1066 komt voor de eerste keer de naam "L'Isle" voor in een charter van de Vlaamse graaf Boudewijn V die een kasteel had op een eilandje van de rivier de Deule. De latere stad ontwikkelde zich rond het kasteel.

Thans is Rijsel een grootstad geworden met circa 180.000 inwoners en met de huidige randgemeenten erbij circa 1.000.000. Het is nu het groot economisch centrum van Noord-Frankrijk. De industrie ontwikkelde er zich in de 19de eeuw, vooral de weeffabrieken van linnen en katoen. Het leven van de vele fabrieksarbeiders was toen armoedig en de kindersterfte heel groot. Victor Hugo heeft het tragische leven van die arbeiders beschreven.

De stad zelf omvat nu drie grote delen : 1. de oude stad of Vieux-Lille, 2. het centrum met merkwaardige gebouwen, 3. het moderne stadsgeheelte Euralille.

1. LE VIEUX - LILLE

Dit stadsgedeelte met kronkelende smalle straten herinnert aan de Middeleeuwen. Daar bevindt zich ook de kathedraal Notre Dame de Treille. Er werd veel gerestaureerd aan de oude woonhuizen van vroeger die nu boetieken zijn geworden en waar ook artiesten hun stekje hebben. De voornaamste straat is de Rue de la Monnaie en er is ook een klein straatje dat de naam draagt van Rue d'Ostende.

2. Het Centrum

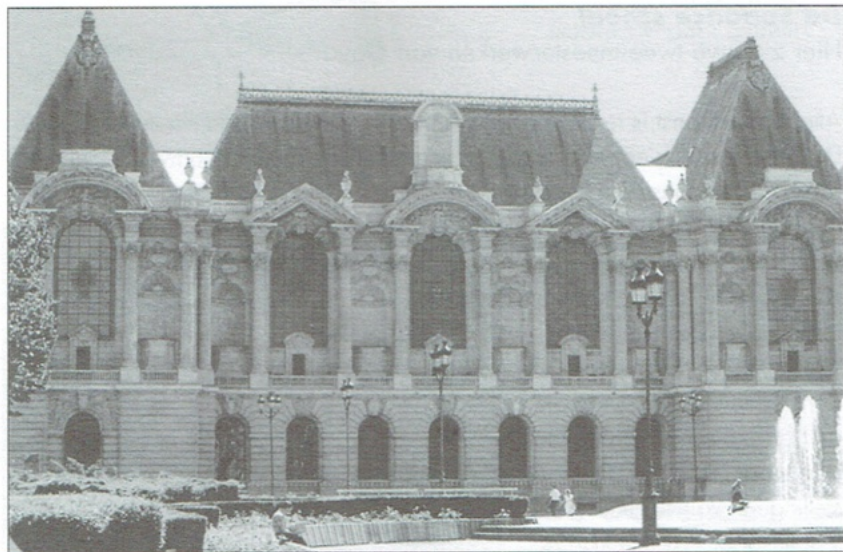
Hier zijn merkwaardige gebouwen te vinden, zoals de Opera, de Oude Beurs, de Prefectuur, de Handelskamer enz. Het Rihourpaleis dat gebouwd werd in 1470 tijdens de regering van Filips de Goede, hertog van Bourgondië, is nu toerismebureau.

Het hart van Rijsel is de Place du Général de Gaulle met zeer groot plein en vandaar uit kan men flaneren in de verkeersvrije winkelstraten zoals Rue Neuve, Rue de Béthune enz.

3. EURALILLE

Bij het station van Rijsel dat thans de naam draagt van Gares Lille Flandres is een nieuw complex van 70 ha groot, gebouwd in moderne stijl met heel veel glas.

Het station Lille Flandres is eigenlijk een cadeau van de Parijzenaars. Het is het oud station van Noord-Parijs dat herbouwd werd te Rijsel in 1867. De eerste spoorlijn die Rijsel verbond met Parijs dateert van 1846. Bijna 150 jaar later werd een tweede station gebouwd LILLE-EUROPE, dat een nieuwe impuls gaf en Rijsel modern maakt voor de 21ste eeuw. Dit tweede station verbindt Rijsel met Parijs, Londen, Brussel en Lyon. Men ziet er de TGV-treinen en de Eurostar. Tussen de twee stations ligt het overdekt winkelcentrum Euralille met 130 boetieken in twee verdiepingen. Een grote supermarkt Carrefour en verscheidene restaurants zijn er ook gevestigd en het wemelt er steeds van het volk.

HET PALEIS VOOR SCHONE KUNSTEN TE RIJSEL

Het is na het Louvre één van de grootste musea in Frankrijk. Het is gevestigd in een schitterend 19de eeuws gebouw dat in 1997 volledig werd gerenoveerd. Het bezit collecties Europese schilderijen, beeldhouwwerken, aardewerk, een tekenkabinet, een departement Middeleeuwen en Renaissance en reliëfplannen uit de 18de eeuw.

De Vlaamse school

Een collectie schilderijen uit de 15de tot de 19de eeuw.

Vlaamse schilderkunst is er bijzonder goed vertegenwoordigd met meesterwerken van Rubens, Van Dijck en Jordaens. Hier hangt het beroemde schilderij van Rubens, de kruisafdoening.

De collectie Hollandse schilderkunst

met werken van Emmanuel De Witte, Pieter Codde, Jakob Van Ruisdael en Peter Lastman wordt vanwege haar kwaliteit de tweede belangrijkste collectie van Frankrijk.

De Franse schilderkunst

We zien er werken van David tot Toulouse-Lautrec en Picasso

De Italiaanse schilderkunst

Verrassend is het hier werken te vinden van de Venetiaanse school. La Madonne d'Albe is een meesterwerk van Raphael

De Spaanse school

Hier zien we twee meesterwerken van Goya

Alle schilderkunst is te bewonderen in zestien zalen op de eerste verdieping. De gelijkvloers is een ontvangstruimte met atrium, een museumwinkel, een tea-room en tentoonstelling van beeldhouwwerk. De benedenverdieping is voorbehouden voor beeldhouwwerk, klassieke archeologie, reliëfplannen, ateliers en een bibliotheek. De reliëfplannen zijn uniek en dateren van tijdens Lodewijk XIV. De tweede verdieping is voorbehouden voor tijdelijke tentoonstellingen. Van 10 maart tot 9 juni loopt er de retrospectieve tentoonstelling van de werken van Berthe Morisot, met een honderdtal werken in een overzicht van haar kunstenaarschap als Franse vertegenwoordigster van het impressionisme. De toegang voor deze retrospectieve moet afzonderlijk betaald worden en kost 5 euro.

De kruisafdoening door P. P. Rubens

Raad van Bestuur V.N.A.O.

De Raad van Bestuur en de effectieve leden van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende kwamen bijeen op vrijdag 8 maart in het Fort Napoleon te Oostende. Het activiteiten- en financieel jaarverslag 2001 werden goedgekeurd. Het begrotingsvoorstel 2002 werd voorgesteld en goedgekeurd. Drie uittreedende bestuursleden die zich herkiesbaar hadden gesteld werden door geheime stemming in hun functie opnieuw bevestigd nl., Fernand Guilbert, Eddy Eneman en Piet Lowyck. Een uitgebreide bezwaarbrief omtrent windmolens in zee werd door alle aanwezige leden ondertekend en verstuurd aan mevrouw de minister, Magda Aelvoet, federaal bevoegd voor Milieu, die in het tweede halfjaar van 2002 zal beslissen over het al dan niet toelaten van windmolenparken in zee. Deze brief is voor de leden opgenomen in dit tijdschrift.

Leden van de Raad van Bestuur : Aercke Bianca, Blontrouk Viviane, Coelus Robert, Eneman Eddy, Guilbert Fernand, Jacobsen Jan, Janssen Colin, Lowyck Pieter, Plaetevoet Raymond, Remaut Jeanette, Serie Edmond, Seys Hilda, Soetaert Jules, Stafford Geoffry, Tournoy Anna, Vandecasteele Louis, Vandecasteele René, Vanwallegem René, Verstraete Dirk, Weerbrouck Fernand.

UIT SYMPATHIE

Le Grillon

restaurant
willy verdonck

visserskaai 31, 8400 oostende
gesloten op donderdag

☎ **059 706063**
fermé le jeudi

Raad van Bestuur V.N.A.O. 23 februari 2002

ERELIJST VAN DE STEUNENDE LEDEN.

Naast hun lidmaatschapsbijdrage gaven ze nog een extra steun voor de vereniging. Aan al deze vrienden onze oprechte dank en waardering. Deze bijdragen verruimen de werking van de vereniging. Deze lijst kan en mag natuurlijk nog aangevuld worden.

Aercke Bianca
 Alleman Fernand
 Anseeuw Michel
 Baert Roger
 Belpaeme Blanche
 Berard-Mouque Julien
 Beyen Marc
 Billouw Hendrik
 Bolle J.P.
 Boone Fernand
 Boulanger Hendrik
 Brouckxon John
 Brys Gustaaf
 Bulteau-Masuy N.
 Callewaert-Seys Hilda
 Carly Ronald
 Carton Celine
 Cattoor Robert
 Claessens-Versluys H.
 Clarys Esther-Roza
 Cleremans André
 Coelus Robert
 Constandt Georges
 Coolsaet Dirk
 Cordier Maria
 De Donder F.-Goethals
 R. De Grootte Theophilie
 De Rycker Clothide

De Waegenaere Joanna
 Debrauwer Jean-Pierre
 Deckmyn Raymond
 Dekeyser-Desmet G.
 Delanghe Alain
 Demey David
 Derdeyn Fernand
 Deroose-Marchal
 Dierckens Bernard
 Dirickx Kamiel
 Dobbelaere Daniël
 Dufait Roland
 Duvivier Paul
 Eerebout Edgard
 Flitser-Ghevaert Chr.
 Fonteyne-Verburgh
 Geselle Guido
 Goormachtig Erik
 Ghys Maurice
 Goormachtig Erik
 Heirwegh Eddy
 Herman Gilbert
 Jansoone R.J.A.
 Jungbluth Roger
 Kiekens Willy
 Klausning Jef
 Kunstkring
 De Peperbusse
 Lachat Freddy
 Lambrecht Roland
 Laplasse-Beyen Henri
 Lauwers Leopold
 Martinsen Eduardus
 Meesschaert Roland
 Philips Fernand
 Philipsen Dominique
 Pickery Roger
 Pottier-Herkens Patrick
 Prinzie Valère
 Quaghebeur Richard
 Rappé Hubert
 Remaut Jeanette
 Rigaux Roger

Serie Eddy
 Serie Frans
 Seys Prosper
 Sleuyter-Smessaert
 Smissaert Emiel
 Soetaert-Versluys
 Stafford Geoffrey
 Taverne Sixties
 Ulin Eddy
 Van Acker André
 Van Acker Claudine
 Van Coillie G.M.
 Van Den Bergen Roger
 Van Laethem Sonja
 Van Loo Roland
 Van Ossel Jeannine
 Vanbillemont-Bonduelle
 Vande Castelee L.
 Vanden Berghe Luc
 Vanden Berge Robert
 Vandenkerckhove A.
 Vandooren-Depoorter
 Vanhee Roger
 Vanmassenove Roger
 Vansluys Simonne
 Vansteene Urbain
 Vansteene Valère
 Vanwalleghem René
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verduyve Oscar
 Vereertbrugghen Jan
 Verhamme Miet
 Vermoote Marcel
 Vermoote Maria
 Versluys Willy
 Victor Willy
 Vilein Philippe
 Weerbrouck Daniël
 Weerbrouck Frank
 Westerlinck René
 Wijnsberghe-Barbaix
 Willaert J.P.

KERNVRAGEN

1. In de discussies die we gezien hebben op TV omtrent windmolens op zee zijn de fundamentele vragen niet aan bod gekomen.
2. Electriciteit hebben we nodig in de 21ste eeuw want onze maatschappij is nu zo geconstrueerd dat we er niet meer zonder kunnen. Neem de electriciteit weg en alles ligt lam: geen trein, geen licht, geen verwarming, geen telefoon, noch computer die werkt enz. enz. We zijn totaal afhankelijk van de electriciteit
3. Kernenergie moet weg; Wist men dat kernenergie niet goed was 50 jaar geleden? Zo ja, waarom is men er dan mee begonnen? Was en is nucleaire energie een kapitale fout?
4. Energie van fossiele brandstof (klassieke energie) moet afgebouwd worden, want teveel CO₂ uitstoot is bedreigend. Men is tot de conclusie gekomen dat klassieke energiewinning veel te veel het milieu schaadt. Hoe kan men klassieke energie afbouwen?
5. Men zoekt naar productie van hernieuwbare energie. Windenergie is één mogelijkheid naast nog andere duurzame mogelijkheden van energiewinning zonder schade voor het milieu. Van oudsher lieten we met windenergie onze schepen varen, maalden we ons graan, zaagden we boomstammen, ontwaterden we polders enz. Met windenergie wil men nu electriciteit produceren. Waar hebben we electriciteit nodig, op land of op zee?
6. Op zee is geen electriciteit nodig. Schepen produceren hun eigen electriciteit door middel van motoren die werken op fossiele brandstof en dat zal nog wel een tijd doorgaan tenzij men terugkeert naar de zeilvaart en op ieder zeilschip zonnepanelen of windturbines worden geplaatst.
7. Electriciteit is nodig op land en daar moeten molens staan die deze energie leveren. Waarom wil men nu per se windmolens op zee plaatsen? Is dat niet een kapitale fout? Waarom wil men andere landen naäpen? Begaan die andere landen een kapitale fout of hebben ze de waarheid in pacht? Waarom legt de overheid de gemeenten niet de verplichting op om een windplan op te stellen?
8. Is het te begrijpen dat zogenaamde milieubewuste politiciers toelating geven aan winstzoekende kapitalistische projectontwikkelaars om op het kleine Belgisch gedeelte van de Noordzee honderde windmolens te plaatsen en daarbij voor goed het natuurlijk milieu naar de knoppen helpen?

Dit dilemma schijnt hen geen enkele zorg te baren.

Handelen ze juist of begaan ze ook een kapitale fout?

Zijn ze dan niet in conflict met hun "groene geweten"?

Door politici horen we dikwijls zeggen : "Politiek is keuzes maken"

Als er in onze tijd windmolens nodig zijn als alternatief voor de klassieke energie dan moeten die windmolens op het vasteland staan in de nabijheid van de verbruiker wat hem ertoe zal aanzetten er zuinig mee om te springen. Toemaatje.

TV-journalist Guy Polspoel ziet graag windmolens. Heeft hij al gevraagd aan zijn burgemeester om er zoveel mogelijk te plaatsen in de gemeente waar hij woont? Van mij mag er gerust een windmolentje in mijn tuin dan producer ik zelf mijn electriciteit en ben ik minder afhankelijk.

R.C.

Mooie meiden met de protestvlag tegen windmolens op zee
Foto F. Weerbroeck

Jubileum

Op 28 februari 2002 vierden Frans Serie (80) en Rachel Barbaix (79) hun diamanten bruiloft. Zestig jaar geleden trouwden zij in Paignton (Devon-Eng). Direct na de oorlog ging Frans, afkomstig uit Zeebrugge maar getrouwd met een echte Oostendse, terug varen met de visserij. Meer bepaald bij de Oostendse kustvisserij. In 1950 kocht hij zijn eerste vaartuig O.628 'Eddy'. Algauw ontpopte hij zich tot wat men toen noemde 'een voorvechter voor de kustvisserij'. Hij was medestichter van de 'Rederscentrale', waar hij meer dan 25 jaar deel uitmaakte van de beheerraad. Door vergaderingen met andere beheerraadsleden en beleidsmensen veranderde zijn voorvechterij rap in hetgeen hij noemde: 'spreken met red en manieren'. Hij werd later bij de Rederscentrale voorzitter van de afdeling 'Midden en Westkust'. 'Het moest het toch iemand doen' zei hij later als antwoord van het op de voorgrond treden. Hij maakte zich ook verdienstelijk bij andere visserijorganisaties, zoals o.a. coöperatieve S.C.A.P., Hand in Hand en Hulp in Nood. Hij werd redelijk vroeg voorzitter van de beroepsvereniging 'Hand in Hand'. Later op het einde van zijn visserijloopbaan, toen hij O.628 van de hand had

gedaan en reder was geworden van de O.142 'Hermes', werd hij voorzitter van de verzekeringsmaatschappij 'Hulp in Nood'. Na zijn op pensioenstelling in 1987 liet hij O.142 over aan zijn enige zoon die al van in 1969 als schipper voor hem voer. Terwijl man en zoon ter kustvisserij voeren, verkocht Rachel vanaf 1950, nevens haar bedrijvigheid als huisvrouw, vijftientig jaar lang vis en garnaal aan de 'Trap'. De jubileumviering ging door in beperkte familiekring, met de felicitaties van het Stadsbestuur, op hun adres: Visserskaai 10 - 8400 Oostende, Tel: 059-70.90.78

Eddy Serie

BOVEN: ESTHER CLARYS
ONDER: FRANS SERIE

EDDY SERIE
RAXCHEL BARBAIX

Foto E. Verhaeghe

Brief van gewezen reder-schipper Eddie Serie

Ik schrijf in hoedanigheid van gewezen schipper en schipper-reder ter kustvisserij maar ook als schrijver; mijn tweede leven; het gaat over de veelbesproken "windmolens" die ze op onze mooie Vlaams-Belgische zee willen neerplanten. Vooreerst vind ik dat de windmolens erger zijn dan alle oorlogen samen, die ooit op de Belgische kust in zee werden uitgevochten en die ons scheepswrakken hebben opgeleverd uit alle tijden van de geschiedenis. Als je bedenkt dat na twintig jaar alle windmolens tot twee meter onder de grond zullen worden afgesneden (afgebrand) en de putten met zand terug zullen worden dichtgemaakt. Uit ervaring weet ik dat de woeling van de zee, door getijden of stormen, deze stompem met de tijd zullen blootleggen en alle gewezen windmolens evenveel wrakken op zee zullen worden. Neem dan nog de steenresten van funderingen erbij en je ziet welk mooi zootje dat in de toekomst voor de vissers zal meebrengen. Wrakken op zee zijn immers een groot gevaar voor hen. Als je daarbij de bedenking maakt dat er enkele jaren geleden plannen werden gemaakt de gevaarlijkste bestaande wrakken op de Belgische zee kust te verwijderen.

Als we spreken over de toekomst van de visserij op de kust, zullen velen de wenkbrauwen fronsen. Hedendaags zijn amper 20 professionele kustvissers aan het werk; Voeg daarbij de ongeveer 150 amateur-vissersvaartuigjes dan wordt de Vlaamse zee kust nog druk bevestigd. (Nederlanders daar gelaten) Wie weet dat uit die voorraad amateur-vissersvaartuigjes niet ooit een nieuwe kustvisserij ontstaat want de kustbewoner en de toerist zal altijd de wild-producten aan de kust nuttigen. Dat was vroeger zo en dat zo blijven. Hoe ze eraan zullen komen blijft dus gissen. Misschien door deze kleine vaartuigjes die eveneens de Wenduine bank als één van de voornaamste garnaalbanken, zoniet de voornaamste, zullen willen bevissen en dat nooit meer zullen kunnen doen in het beeld van de toekomst dat we voor ons zien. Daar gelaten zullen de mensen die op de kust wonen of die er komen bezoeken altijd het recht hebben de wild-producten van hun zee kust als voedsel te gebruiken. Dat is een recht, vind ik. De wrakken voor de verdere toekomst te houden, kijken we eens naar de nabije toekomst. Onze Vlaamse zee kust in zijn natuurlijke eigenheid te bevaren en te bezien zou bedoezeld worden door onnatuurlijke gruwels die heel dat zeemilieu zouden verstoren. Zowel wat zicht als fauna en flora aangaan. Een onwezenlijk desolaat landschapsbeeld als je het mij vraagt die de zee varende op de Vlaamse kust zal doen huiveren. Paradoxaal gegeven bij de goede voornemens van enkele jaren geleden toen ze de Vlaamse zee kust als maritiem beschermende zone wilden voorbehouden, waarbij de kustvissers benevens wat nadelen toch het geheel als positief konden inschatten, vooral omdat het de moge-

lijkheid bood grotere vaartuigen, of dat nu Nederlandse waren of deze die te verwachten zijn in de toekomst konden afhouden. De situatie veranderde opeens en de verdragen van Kyoto brachten nieuwe ideeën naar voren. Maar of de wereld beter zou worden om precies die windmolens in onze mooie Vlaamse zee in te planten dat valt te betwijfelen. Er is elders plaats genoeg. We hebben maar een klein kustje en die wil men naar de vaantjes helpen met zulke dingen. Als we niets zinnigs kunnen bedenken met de zee voor de Vlaams-Belgische kust dat we het dan meteen doorverkopen aan Nederland; zou ik als schipper-schrijver zeggen. Want wat ik hier naar voren breng is niet de mening van een landschapsdeskundige (hoewel we dat hedendaags allemaal wel een beetje zijn), niet van iemand van toerisme, geen milieuactivist maar een kustvisser-schipper die zijn leven lang ervaring, kennis, flexibiliteit en wijsheid in het vaandel van zijn leiderschap als schipper (en reder) durfde voeren. Zijn leven lang vocht voor de bescherming van de Vlaamse zeekust : tegen overbevissing van Nederlandse grote schepen, tegen zandzuiging en waarom nu niet meehelpen tegen de windmolens. Onwetende over het feit dat weinig verstandige leken de vakbekwaamheid en zeemanschap van vissers en in het bijzonder schippers en schipper-reders in twijfel zouden durven stellen. Hierboven staan dus wel enkele waardevolle argument die de rest kunnen aanvullen.

Eddy Serie

Nu zal je denken hij is daar weer met zij Nostradamus. Als je me kent door mijn publicaties en verklaringen; daarom ook deze brief; ik begin te beseffen dat de pers en de uitgeverwereld mijn bekendmakingen daarover willen verzwijgen en geheim beginnen te houden voor het brede publiek; het heeft zijn redens wel. Daarom begin ik dat ook te doen.

Maar hier wil ik dat wel meedelen. Deze brief zal ik versturen naar : Robert Coelus van de V.N.A.O., het bestuur van de Rederscentrale, het bestuur van de Vlaamse Vissersbond, de burgemeester van De Haan, VLD-provincieraadslid Jean Vyvey, een journalist van een TV-nieuwsdienst en een journalist van de schrijvende pers.

Ik heb me voordien, tot een paar dagen geleden, altijd afgevraagd wat de zin van Nostradamus, die behoort tot de 32 zinnen voor rond het jaar 2000 en die ik al een vijftal jaren bestudeer en tot verrassende bevindingen kwam, waarbij volgens mij ook de Belgische visserij en in het bijzonder de kustvisserij en mensen daarbuiten zijn betrokken, (ik hoop dat je dat weet en een beetje mee bent, indien niet vraag dan hier of daar inlichtingen) : 'De beelden zullen worden gezien in het meer' precies betekende. in samengang met de andere parallel lopende gegevens uit de Vlaamse kustvisserij van de laatste 25 jaar (ik kwam dat al meer tegen dat ik opeens klaarheid zag in één

of andere zin. Na een gebeurtenis die eerst gebeurde voor ik de zin volledig verstond en helder kon plaatsen; niet alleen wat visserij aangaat maar ook op wereldvlak en waar zit de combinatie precies. Maar het gebeurt, ook nu.) Zag ik dat in eerste instantie op foto's van de visserij op zee. Nu zie ik het anders, precieser... Als het daarmee te maken heeft natuurlijk maar mijn twijfels daaromtrent zijn - zeer - miniem wat anderen er ook over denken.

"De beelden zullen worden gezien in het meer". Die beelden kunnen hoge windmolens zijn; het meer kan dus ook zee zijn. Kon Nostradamus het verschil herkennen? Er was meer zoals in zovele dingen heeft het een dubbelzinnige betekenis. Dus hieruit zou je kunnen afleiden dat de windmolens gezien zijn in het meer (de zee). Dus zou je kunnen zeggen dat ze echt zullen gezien worden. In die zin komen ze er. Maar. Maar ze kunnen ook gezien worden in gedachten en verbeelding of nagemakte foto's om te tonen hoe het eruit zou zien, zoals nu door veel mensen dagelijks gebeurt. Maar...

-Meer- wordt ook gezien als symbolisch voor meditatie. De rust die een meer uitstraalt en de rust van meditatie; Zowel in oosterse filosofieën als andere. Dan krijgen we 'De beelden zullen worden gezien in meditatie' of beter herleidt : 'de windmolens zullen worden gezien in meditatie'. Dus heb ik de 'neiging' te gaan denken dat de windmolens er niet gaan komen. dat ze er nu wel zijn in gedachten en verbeelding en op getrukeerde foto's maar er nooit in het echt zullen staan. Totdaar.

Het is een veronderstelling van mij en ook een vermoeden. Punt. Daarom zou ik niemand aanraden te stoppen, integendeel het geeft een stimulans dat het mogelijk kan zijn dat ze er nooit komen.

Ik zou zeggen, verwonder je over mijn moed dat kenbaar te maken, door middel van mij feitelijke letterkunde en uitlegkunde daarover. (Nostradamus was in feite een schrijver en een profetische en door wat worden profeten geïnspireerd. Daar al eens over nagedacht als je weet dat hij zeer gelovig was) Alle hulp is welkom denk ik. Maar ik zou ook vragen werp me geen stenen toe als ze er toch komen want zeker weet je feitelijk nooit. Ook bij deze niet; ik kan je vertellen dat ik bij vorige gelegenheden betreffende bepaalde zinnen ervaringen heb opgedaan die bij mij toch enige kans op zekerheid hebben gegeven. Raar kijk ik er nooit meer van op. Gewoonte geworden. Soms voel ik mij, af en toe, heel klein bij deze grootse dingen, dat kan ik jullie verzekeren. Maar mijn streven is gewoon te blijven wat ik feitelijk ben.

Hierbij teken ik met vriendelijke groeten en de meeste hoogachting,

Eddy Serie
04-02-2002

Vriendenkring Noordzee-Aquarium

Aquariumgebouw

Visserskadi

B-8400 Oostende

V.Z.W.

V.N.A.O.

Oostende, 11 maart 2002.

Aan minister Magda Aelvoet
 Ministerie van Volksgezondheid
 en Milieu
 Kunstlaan, 7
 1210 Brussel

Betreft: Windmolenparken op zee.

Mevrouw de minister,

De Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende V.Z.W. draagt het behoud en de bescherming van het natuurlijk mariene milieu hoog in het vaandel.

Op 14 november 2001 binnen de termijn van openbaar onderzoek werd door onze vereniging bij de Beheersseenheid Mathematisch Model van de Noordzee een bezwaarschrift ingediend tegen het plaatsen van windturbines in het Belgisch deel van de Noordzee.

We zijn van oordeel dat er geen windturbineparken mogen komen in het Belgisch Noordzeegebied dat het kleinste is van de zeegebieden van de andere landen die aan de Noordzee grenzen.

Dat het kortzichtig principieel afwijzen van windturbines op zee niet thuis hoort in de discussie is een ondemocratische stelling van winstzoekende kapitaalcrachtige projectontwikkelaars.

De impact van menselijke activiteiten in het Noordzeegebied voor de Vlaamse kust is al meer dan zwaar genoeg.

Gelukkig is er het verbod gekomen op het storten van industrieel afval en het verbod van verbranding op zee. Het ontwerp om een afvaleiland in zee te bouwen werd eertijds ook voor goed afgewezen. De zandwinning en het storten van baggerspecie, de verdieping van vaargeulen en het leggen van pijpleidingen en kabels zijn thans en nog voor vele jaren zwaar belastend voor het mariene milieu zonder te spreken van de regelmatige oliepolluties door de scheepvaart, de nog toevoer van gepolymeerd afvalwater en ook de neerslag in zee van de luchtvervuiling.

Vervangen van de klassieke energieproductie met CO2 uitstoot en kernenergie door hernieuwbare energie moet gepaard gaan met energiebesparende maatregelen. Deze strategie moet de overheid erg stimuleren en de overheid mag dit niet overlaten aan privé-initiatieven alleen.

We zijn van oordeel, zoals de Bond Beter Leefmilieu, dat er eerst op land alle mogelijkheden moeten uitgebaat worden, gezien op land de electriciteit nodig is. De overheid zou aan de gemeenten de verplichting moeten opleggen om voor hun grondgebied een windplan op te stellen.

Met de projecten die thans op tafel liggen wordt het voorzorgbeginsel niet in acht genomen. Eerst windturbineparken plaatsen en dan zien wat de effecten zullen zijn op het milieu

strookt helemaal niet met het voorzorgbeginsel. De projectontwikkelaars geven zelf toe geen ervaring te hebben met offshore-windmolens, laat staan met de effecten ervan. We zijn het met prof. Dirk Frantzen (V.U.B.) het eens dat windmolenparken in het Belgisch deel van de Noordzee niet meer zijn dan showrooms voor de turbinesector die worden gebouwd onder het mom van het algemeen belang. We vragen ons af wat zal gebeuren als de liberalisering van de elektriciteitslevering een feit is en of er geen faillissementen zullen volgen van haastige expansieve windturbinebedrijven zoals het met andere snelgroeiende bedrijven in ons land is gebeurd, of anderzijds de liberalisering zal leiden tot overproductie met verdere nefaste gevolgen voor het milieu.

Onze verdere argumentatie tegen windturbines op zee.

TOERISME

Stellen dat er geen studies bestaan over "toerisme en windmolens op zee" en daaruit besluiten dat er ook geen weerslag zal zijn is een foutieve denkwijze.

Het is wel een feit dat het kusttoerisme zeer nauw verbonden is met strand, duinen en zee. Een appartement met zicht op zee kost in de regel altijd duurder dan eenzelfde appartement zonder zicht op zee. Dit om maar één voorbeeld te noemen.

Door windmolens op zee wordt de ongerepte horizon van de zee voor goed geschonden en de zee in haar unieke landschappelijke waarde zwaar aangetast. De projectontwikkelaars geven het toe maar trachten deze ingreep zoveel mogelijk te minimaliseren.

HET MARIENE MILIEU

Het natuurlijk zeemilieu, fauna en flora, wordt door de inplanting van windmolens zwaar gestoord en tevens op de inplantingsplaatsen voor goed vernield. Door de bodemstructuur van dit zeegebied te wijzigen wordt de natuurlijke ecologie niet alleen vermorzeld maar zal bij later herstel niet meer dezelfde zijn. Organismen van de zandige bodem zijn niet allemaal dezelfde als die van de harde of steenbodem.

Men weet ook dat trillingen in het water een invloed hebben op fauna en flora. Scheepvaart veroorzaakt trillingen die echter ter plaatse van korte duur zijn. Windmolens daarentegen veroorzaken trillingen die van duurzame aard zijn dag en nacht door.

De hydrodynamische (getij-golven-stroming) condities zullen veranderen door de palen met harde eilanden onder de zeebodem. Scheepswrakken zijn schuilplaatsen voor vissen en andere zeedier-soorten terwijl windmolenconstructies dit niet zijn.

Het weghalen van scheepswrakken, zoals recent gebeurt, vermindert die schuilplaatsen. Welke organismen zich eventueel zullen vestigen op de harde substraten is nog een groot vraagteken.

Een ingreep in het natuurlijk zeemilieu die dit milieu zwaar ecologisch beschadigt is niet in overeenstemming te brengen met de filosofie van milieubewuste instanties. Het is dan ook voor ons onbegrijpelijk dat beleidsverantwoordelijken die zich milieubewust verklaren dit kunnen toelaten en reeds concessies in zeegebieden hebben toegestaan voor windmolenprojecten.

Onze vereniging die zich al jaren inzet voor het natuurlijk zeemilieu en zich inspant om het publiek daarover kennis bij te brengen en tevens te sensibiliseren voor respect voor het zeemilieu is erg verontwaardigd en ontgoocheld en verzet zich met klem tegen de ontwrichting van het natuurlijk zeemilieu.

Duurzame ontwikkeling door windenergie op zee te verzamelen kan niet als dit duurzame ontwrichting betekent voor het natuur-historisch zeemilieu.

Na lezing van de merrapporten, opgesteld ten behoeve van C-Power en Seanergie, stellen we vast dat er onzekerheden en onbekende factoren zijn omtrent inwerking van windturbines op het mariene milieu, zowel voor de zeefauna en zee flora als voor de vogelpopulaties op zee.

Met eerste fases van telkens 10 windturbines wil men maximale kennis opdoen en monitorprogramma's opvolgen.

Het merrapport stelt een periode van minstens 5 jaar voor wat betreft monitoring mariene fauna en flora.

Tot dan zou de verdere uitbouw van de parken moeten uitgesteld. We vermoeden dat de projectontwikkelaars niet zo lang willen wachten met de verdere uitbouw. Ze hebben zelf een door het Ministerie van Landbouw voorgesteld pilootproject afgewezen.

VISSERIJ

De visser is van oudsher gebruiker van de zee en heeft dus historisch recht.

Visser, leden van onze vereniging, zien door windmolenparken op zee hun broodwinning afgepakt. We menen dan ook dat zij het zwaarst getroffen worden door het creëren van ontoegankelijk zeegebieden die voor de (kust)visserij van levensbelang zijn.

De kustvisserij is reeds een bedrijf in nood en onderworpen aan zeer strenge maatregelen. Op redelijk korte termijn betekenen de windmolenparken de doodsteek voor de Vlaamse kustvisserij.

De kustvisserij is niet alleen van economisch-sociaal belang maar heeft ook een zeer grote toeristische waarde.

Zeker is dat garnalenbestanden zullen verminderen door de omvorming van zandige bodems in harde steenbodems.

De bewering dat het platvissenbestand in de parken zal herstellen en zelfs verhogen kan niet met zekerheid gesteld worden.

De projectontwikkelaars verklaren dat de steenbestortingen en de kabels nooit meer zullen weggenomen worden. Daardoor wordt niet volledig voldaan aan het herstelbeginsel en worden na de ontmanteling van de windmolens deze gebieden voor altijd gewijzigd en voor de toekomstige generaties vissers onbevisbaar.

De vanggebieden voor de visserij en zeker voor de kustvisserij verkleinen en de druk door de visserij op de resterende

vanggebieden zal vergroten waardoor het visbestand in zijn geheel verder wordt aangetast.

Een kabinetsmedewerker van de staatssecretaris voor energie heeft ten overstaan van vissers uitgeroepen te Knokke tijdens een inspraakavond: "Jullie moeten weg."

De visser is zoals de landbouwer een voedselvoorzienaar voor de bevolking. Voeding is een primaire behoefte voor de mens.

Wie de voedselvoorzieners weg wil, tekent zijn eigen doodvonnis.

VEILIGHEID

De scheepvaartpolitie heeft veiligheidsvoorwaarden gesteld en de projectontwikkelaars willen die naleven en dat is voldoende volgens de Cregrapporten.

We menen echter dat windturbines als vaste obstakels en dan nog geschilderd in de kleuren van de zee (?) zoals de projectmensen prozaïsch zeggen, de veiligheid in de kustgebieden vermindert.

De zeer drukke vaarroutes voor de Belgische kust tellen meer dan 300 scheepvaartbewegingen per etmaal. Ondanks alle veiligheidsreglementen en nu nog zonder windmolenparken zijn er nog steeds ongevallen en strandingen, laatst nog te Blankenberge.

Olief- en gastankers, schepen met gevaarlijke stoffen, zullen nog jaren voor onze kust en naar onze havens varen. Wat als een stuurloze tanker terecht komt in een windmolenpark en bij averij de olie of de chemicaliën op onze kust aanspoelen. Dan is de schade voor het mariene milieu, de kustbevolking en het kusttoerisme niet te overzien.

De Vlaamse overheid stelt alles in het werk voor de kustverdediging voortgaande op de ervaring en de lessen getrokken uit de storm en daarmee gepaard gaande vloedgolf van 1953.

Zijn de windmolens wel bestand tegen zware stormen op zee?

Voor- en najaarsstormen komen wegens klimatologische veranderingen met regelmaat meer voor dan vroeger met windsnelheden zoals laatst tot 135 km per uur.

Welke veiligheidsmaatregelen zijn er genomen tegen terroristische aanvallen? Wie zal met regelmaat controle houden over mogelijke sluikstortingen en dumping van (gevaarlijk) afval in de parken? Daar staat niets van te lezen in de cregrapporten.

RECREATIE

Leden van onze vereniging die aan pleziervaart doen zien hun mogelijkheden in de kustwateren verminderen. Recreatieve vaart kiest voor een open zee en ziet dus geen enkel voordeel van windmolenparken in hun vaargebied. Ook de recreatieve visserij die zich beweegt dicht bij de kust ziet er geen voordeel in. Het is een denkfout te stellen dat ramptoerisme en sightseeing-tochtjes windmolenparken op zee mee zouden helpen verrechtvaardigen. Duikers, zwemmers en anderen die aan watersport doen worden om de veiligheid van, in en nabij de parken geweerd. Zij worden eveneens in hun mogelijkheden beperkt. Het is niet denkbeeldig dat watersporters andere oorden zullen opzoeken, wellicht naar het buitenland, wat alweer nefast is voor het kusttoerisme.

INSPRAAK VAN DE BEVOLKING

Onze vereniging heeft de inspraakavonden gevolgd.

Uit de rapporten blijkt dat de grote meerderheid niet gekant is tegen hernieuwbare energie van windkracht, maar wel gekant is tegen windmolenparken op zee. Alhoewel deze inspraak efficiëus was en georganiseerd werd voor de schone schijn blijkt toch dat bij de kustbevolking geen voldoende maatschappelijk draagvlak te vinden is voor windmolenparken op zee. Bij de toekenning van de concessies werd er ook geen rekening mee gehouden.

Duurzame ontwikkeling kan maar als het tegengesteld komt aan de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden van de toekomstige generaties te schaden of in gevaar te brengen. Dat is met windmolenparken op zee niet het geval.

Hernieuwbare energieproductie moet op land gebeuren daar waar electriciteit nodig is. Windenergie is één vorm.

Andere alternatieve energiewinning zoals zonne-energie, energie uit biomassa, waterkrachtcentrales, aardwarmte enz. moeten veel meer ontwikkeld worden. De windturbines zijn in opmars.

De projectontwikkelaars van windenergie zien de zee als een winstgevend paradijs dat uiteindelijk zal stoelen op een ecologisch kerkhof.

Tot slot wijzen we er nogmaals op dat door het plaatsen van windmolens in zee niet voldaan is aan het voorzorgsbeginsel van de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu. De toepassing van het voorzorgsbeginsel is een juridische verplichting voor de gebruikers van de zeegebieden en voor de overheid. Snelle uitbouw van windmolenparken op zee is in strijd met het voorzorgsbeginsel.

De Vriendenkring van het Noordzeeaquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging omgevoerd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad van 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309

V.N.A.O. vzw telde eind 2001 756 leden

De Raad van Bestuur V.N.A.O. vzw in vergadering op vrijdag 8 maart 2002.

[Handwritten signatures and names]
 R. COELUS
 F. G. LIBERT
 F. WEERBRUCK
 D. VERSTRAËTE
 S. G. K. L. L. L.
 E. J. S. S. S.
 E. J. S. S. S.
 VANDE CASTEELE, L.
 Vanwalleghem R.

c.c. aan Vice-Eerste Minister Johan Vande Lanotte
 Minister-president Patrick Dewael
 Minister Vera Dua (visserij)
 Minister Steve Stevaert (energie)
 Minister Renaat Landuyt (toerisme)
 Burgemeester Jean Vandecasteele (Oostende)
 Schepenen Yves Miroir (Oostende-milieu)

Onder de Schelde naar Nederland

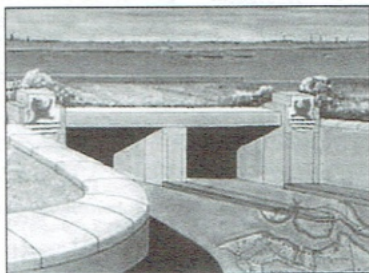
Wie van bij ons aan de Vlaamse kust naar Walcheren wil, moet te Breskens de overzetboot nemen en de Westerschelde overvaren. Vanaf 14 november 2003 zal dat niet meer nodig zijn, want nabij Terneuzen wordt nu de Westerscheldetunnel gegraven voor autoverkeer. Met de fiets of bromfiets of te voet zal je er niet door mogen. De plannen voor een vaste verbinding tussen Zeeuws-Vlaanderen en Zuid-Beveland zijn niet nieuw. Ze zijn al ontworpen in de jaren zestig. Er was sprake van een hangbrug, maar dat kon de scheepvaart hinderen. Er was sprake van afgezonken tunnelelementen maar men vreesde voor verplaatsing daarvan in de zandige bodem en er was sprake van andere projecten, maar het kwam er niet van. Het duurde echter tot 1998 eer het project Westerscheldetunnel vaste vorm kreeg.

De Westerscheldetunnel wordt een geboorde tunnel van 6,6 km lang. Een geboorde tunnel heeft niet de nadelen van een brug (bepaalde doorvaart-hoogte van schepen) of een traditionele afgezonken tunnel (ankers kunnen de tunnel beschadigen) en is de goedkoopste oplossing. Feitelijk komen er twee tunnelbuizen. In elke tunnelbuis komen twee rijstroken. Naar schatting zullen straks 12000 auto's per dag door de tunnels rijden.

De bouw van de tunnel is een technisch uniek project. De meeste tunnels in Europa worden gebouwd in harde of rotsachtige materie. Niet eerder is in West-Europa een zo lange diepe tunnel gebouwd door relatieve zachte grondsoorten als zand en klei. Het diepste punt ligt 60 meter beneden de zeespiegel. Daar heeft een mol zich nog nooit gewaagd.

Behalve de tunnel wordt nog vijftien kilometer toeleidende wegen aangelegd. Op de toeleidende wegen zijn 15 kunstwerken gepland. Dit zijn ongelijkvloerse kruisingen en waterovergangen en ook een spoorwegkruising. De bouwkosten zijn geraamd op 29 miljard BEF of 725.000 euro.

Wie meer wil weten: <http://www.westerscheldetunnel.nl>

**Meeuwen met kleurringen
en/of vleugelkenmerken
te Oostende
(51.13°N-02.55°E)**

11/03/01 Zwartkopmeeuw,
(larus melanocephalus) adult
rechts een groene kleurring met witte
code A75 werd geringd als >3cy op
03/08/099 in le Portel (F)
broedde in Hrusovska Bratislava
(Slovakia) op 03/03/00!

14/05/01 Zilvermeeuw, (larus
argentatus) 1ste zomer
links rode kleurring met witte code
KCY werd geringd als pullus op
15/07/00 te Orforness (GB)

12/06/01 Grote mantelmeeuw
(larus marinus) 2de zomer
links een lichtblauwe kleurring met
zwarte code JD89 werd geringd als
pullus op 10/07/99 te teroy Farsund
Vest-Agder (N)

17/07/01 kokmeeuw (larus ridibun-
dus) adult, rechts een witte kleurring
met zwarte code AYU werd geringd
als >3cy op 20/03/97 te
Svanemollebugten, Kobenhavn (DK)

21/07/01 Geelpootmeeuw (larus c
michahellis) adult
links een groene kleurring met witte
code H
rechts een zwarte kleurring met witte
code 7
werd geringd als adult vr. op
02/06/91 in Europoort Rooterdam

(NL) en is/was sindsdien gepaard
met Zilvermeeuw.

werd ook nog waargenomen te
Zeebrugge op 13/09/91 en te
Goentzin (F) op 08/11/97.

24/07/01 Grote Mantelmeeuw
(larus marinus) 1ste zomer
links een blauwe kleurring met witte
code JZM8
werd geringd als pullus op
06/06/00 te Lyngholnen, Lyngdal,
Vest-Agder (N)

24/08/01 Kleine mantelmeeuw
(larus fuscus intermedius) 1ste zomer
links een blauwe kleurring met witte
code JVG7 werd geringd als pullus
op 06/07/00 in teroy, Farsund,
Vest-Agder (N)

N.B. : Kleine mantelmeeuwen in eer-
ste zomerkleed komen zelden terug
naar hun geboorteplaats in
Noorwegen (dixit noordse ringer
Nils Helge Lorentzen)

13/10/01 Grote mantelmeeuw
(larus marinus) 3cy
links een blauwe kleurring met witte
code JJN4 werd geringd als pullus
op 07/07/99 in Storoy, mandal,
Vest-Agder (N)
werd waargenomen op golfbreker te
Bredene (waarnemers RF en JV)
25/10/01 Pontische meeuw (larus c.
cachinnans) 3cy met witte vleugel-
kleurmerken (wingtags) met zwarte
code 2H aan beide vleugels werd
geringd als pullus op 01/06/99 in
Kanivska, Cherkassy-O, Oekraïne !!!

werd dan als eerste winter gewingtagd op het sort van Datteln (D) door Andreas Buchheim

Werd maar tweemaal meer waargenomen sindsdien in Doderwaard (NL) op 03/05/00 en Beuningen (NL) op 14/07/00 werd onlangs nog waargenomen en gefotografeerd op 11/01/01 te Westkapelle (NL) door Pim Wolf

27/10/01 grote mantelmeeuw (*larus marinus*) eerste winter links een blauwe kleuring met witte code JTU2 werd geringd als pullus op 27/06/01 te Steinsoy, Mandal, Vest-Agder (N)

04/11/01 grote mantelmeeuw (*larus marinus*) tweede winter links een blauwe kleuring met witte code JZP7 werd geringd als pullus op 03/07/01 in Terneholmen, Herad, Farsund, Vest-Agder (N)
03/12/01 grote mantelmeeuw (*larus marinus*) vierde winter links een lichtblauwe kleuring met

zwarte code JB50 werd geringd als pullus op 21/06/98 te Vestre Gunnungsholme Mandal, Vest-Agder (N) werd hier te oostende voor het eerst waargenomen op 25/07/00 en verbleef hier tot 26/06/01! was dan afwezig tot 02/10/01 en verscheen opnieuw vanaf 03/10/01 tot 03/12/01!

Daarnaast werden nog een 500-tal zilvermeeuwen en kleine mantelmeeuwen met blauwe kleuring waargenomen; Deze werden geringd in 1999, 2000 en 2001 te Zeebrugge, Oostende en langs de Belgische kust door het instituut voor Natuurbehoud (dhr Jeroen Van Waeyenberge, Jan Seys en Didier Vangeluwe) Verder werden ook nog tientallen gekleurde zilvermeeuwen en kleine mantelmeeuwen van Nederlandse afkomst opgemerkt in de haven en/of op het strand van Oostende.

François Roland

Geelpootmeeuw

Kunsttentoonstelling van
zeegoden en zeegodinnen,
stroomnimfen,
waternimfen en
alle andere
mysterieuze
zeecreaturen.

Kunsttentoonstelling

Zoals eerder reeds aangekondigd organiseert onze vriendenkring een kunsttentoonstelling in het Feest- en Cultuurpaleis te Oostende van 19 oktober 2002 tot en met 27 oktober 2002. Daaraan wordt een wedstrijd verbonden voor amateurkunstenaars.

Het thema dit jaar is : "Goden en Godinnen van de zee". Deelname buiten wedstrijd voor andere kunstenaars is eveneens toegelaten (maximaal 2 werken, zie reglement). Een prijzenpot is voorzien : laureaten ontvangen een prijs van de stad Oostende en een ereplakket van V.N.A.O.

Een greep uit de mythologische wereld van de zeegoden

Anahita, Perzische vruchtbaarheidsgodin, bron van alle wateren

Apsoe, god van het zoetwater, Babylonië

Clymene, zeenimf, vrouw van Iapetus, moeder van Prometheus

Eurynome, zeenimf, vrouw van de gratiën

Jam, Kanaanitische zeegod

Manannan, Ketisch, eerste koning van het eiland Man

Metis, zeenimf, dochter van Oceanus, echtgenote van Zeus

Nereïden, 50 dochters van Nereus, allemaal zeenimfen

Nereus, wijze god, zoon van Pontus, zeegod en Gaea, godin van de aarde

Njord, Scandinavische god van de zee

Peleus, nam deel aan de tocht van de Argonauten, onsterfelijk na zijn dood, ging dan in zee wonen

Protheus, zeegod, zoon van Oceanus en Thetys

Scylla, vrouwelijk zeemonster

Charybdis, vrouwelijk zeemonster, verandert zich in een draaikolk

Thetis, zeenimf, moeder van Achilles

Tiamat, godin van de zoute zee, Babylonië

En tot slot vergeten we niet Neptunus, de zeegod met de drietand. Dus stof genoeg om voor de kunstenaars wat inspiratie op te doen. Het wapenschild van de stad Oostende wordt getorst door een zeemeermin en een zeemeerman enz. enz. Zeelieden hebben in de oudheid vele zeegoden gekend en deze figuren aange-roepen omdat ze meer dan nu in bestendig gevaar waren.

Tentoonstelling met wedstrijd "Goden en godinnen van de zee"

Feest- en Cultuurpaleis, Wapenplein Oostende van
19 oktober tot en met 27 oktober 2002.

Reglement wedstrijd

- 1) Alleen leden en bestuursleden van de Vriendenkring Noordzeeaquarium mogen deelnemen. Lid worden in 2002 kost 6,20 euro.
- 2) Zijn uitgesloten: beroepskunstenaars, de eerste prijs winnaars van onze vorige tentoonstellingen, de leden van de jury en hun familieleden tot de 2 de graad.
- 3) Deelname is gratis.
- 4) Alle vormen en disciplines van kunst zijn toegestaan, het gekozen onderwerp is "Goden en godinnen van de zee".
- 5) Iedere kandidaat mag maximaal 2 eigen werken inleveren. De werken mogen niet behoren tot een openbare verzameling, noch bekroond zijn geworden op een vroegere wedstrijd.
- 6) Voor de vlakke kunst wordt maximaal 1,17 m wand toegekend per kunstwerk (De beschikbare panelen zijn 2,34 m breed en 1,10 m hoog). Voor een driedimensionaal werk 1 m². De organisatoren behouden zich het recht om minder of meer meters wand of m² tentoonstellingsruimte toe te kennen dan door de deelnemers werden gevraagd.
- 7) Het inschrijvingsformulier moet bij het bestuur V.N.A.O. binnen zijn op 15/9/2002, nadien worden er geen inschrijvingen meer aanvaard.
- 8) De werken worden door de kunstenaars zelf opgehangen of geplaatst op de door de organisator vastgestelde plaats. Op donderdag 17 oktober vanaf 10 u doorlopend tot 20 u en vrijdag 18 oktober van 10 u tot 12 u. De kunstwerken mogen niet in de vloer of muur verankerd worden, zelfs niet met plakband.
- 9) De deelnemers verbinden zich om gedurende de gehele periode van de tentoonstelling alle deelnemende werken te exposeren.
- 10) De jury bestaat uit de heer Schepen van Cultuur der Stad Oostende of zijn afgevaardigde, plaatselijke kunstenaars, kunstkenner en de laureaten van onze vorige wedstrijden. Het secretariaat wordt waargenomen door de heer Eddy Serie, raadslid V.N.A.O.
- 11) Tot de jury behoren geen bestuursleden van de V.N.A.O.
- 12) De jury zal de dag van of voor de opening de werken beoordelen en punten toekennen, tegen deze beslissing is er geen enkel verhaal.
- 13) Tijdens het jureren krijgen publiek en deelnemende kunstenaars geen toegang tot de zaal.
- 14) De uitreiking van de prijzen gebeurt tijdens de opening van de tentoonstelling en dat door de voorzitter van de jury of zijn afgevaardigde.
- 15) Er is een eerste prijs voorzien voor de laureaat van de vlakke kunst en een eerste prijs voor de laureaat driedimensionale kunst. Daarnaast zijn er nog verscheidene prijzen.
- 16) Een extra prijs "prijs van het publiek" is voorzien. Aan de bezoekers van de tentoonstelling zal de mogelijkheid geboden worden om hun stem schriftelijk uit te brengen. Per persoon 1 stem. Op het stembiljet wordt het nummer van het kunstwerk en de naam van de stemmer ingevuld. De winnaar is de persoon, waarvan het kunstwerk de meeste stemmen heeft gehaald. Dit zal bekend gemaakt worden bij het sluiten van de tentoonstelling.
- 17) Het bestuur V.N.A.O. zorgt voor het afsluiten van een verzekering (brand en diefstal met inbraak) van uw werken (maximale waarde per werk 20.000 frank). De verzekering behelst de duur van de tentoonstelling, het hangen en terughalen is op eigen risico.

V.N.A.O.

Vriendenkring Noordzee – Aquarium Oostende
 Visserskaai, 8400 Oostende

Inschrijvingsformulier (indienen voor 15/9/2002)

“Goden en godinnen van de zee”, tentoonstelling met wedstrijd.

Feest- en Cultuurpaleis, Wapenplein Oostende van 19 oktober tot en met 27 oktober 2002.

Naam:.....Voornaam:.....

Adres:.....

.....

Telefoon:.....

Lijst deelnemende werken:

Naam kunstwerk en discipline	Afmetingen	Verzekeringswaarde
1)		
2)		

Aantal gevraagde lopende meter wand:

Aantal tafels (2,3 m per tafel):

Aantal m2 voor beeldhouwwerken:

Aantal affiches:

Aantal uitnodigingskaarten, familie, vrienden en kennissen:

Gelieve 2 formulieren te sturen of te geven aan:

Eddy Eneman, St. Jansstr 58 8400 Oostende, of Noordzeeaquarium, Visserskaai 8400 Oostende, Inlichtingen: ☎ 059/502095 of 059/500876, ☎ Robert Coelus 059/236237

Bankrekeningnummer:

280-0706209-86, Vriendenkring Noordzee- Aquarium,
 Visserskaai 8400 Oostende

De ondertekenaar verklaart zich akkoord met het reglement.

Datum:.....

Handtekening:.....

Minister Magda Aelvoet (agalev) en de zeedieren

Bedreigde diersoorten die in en in de omgeving van de Noordzee leven zijn voortaan beter beschermd. Minister Magda Aelvoet en haar VLD-collega Annemie Neyts, minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken belast met landbouw hebben op 21 december 2001 een koninklijk besluit opgesteld betreffende de soortenbescherming in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. Dit K.B. verscheen in het Belgisch Staatsblad van 14 februari 2002 nr 2002-575. Met het K.B. is het voortaan verboden om wilde dieren van alle soorten van zeehonden, walvisachtigen, schildpadden en zeevogels en een aantal soorten vissen te vangen, te verstoren, te vervoeren, te bezitten of te verhandelen. De overtredingen worden bestraft met boetes die kunnen schommelen van 495 euro tot 495.000 euro. Onopzettelijke vangsten van bedreigde diersoorten met name in visnetten, moeten aan de overheden gemeld worden. Het K.B. beschrijft verder een reeks maatregelen voor de opvang en verzorging van dieren in nood, het vermijden van gevaarlijke praktijken zoals het gebruiken van explosieven en vergif, en het bestrijden van risico's verbonden aan het inbrengen van exotische soorten in de Belgische Noordzee.

Veel van de maatregelen die beschreven staan in het KB worden genomen ter uitvoering van de internationale overeenkomsten en Europese richtlijnen betreffende de bescherming van natuurlijke habitats en vogels, maar sommige regels gaan verder dan wat het internationaal recht vereist. Het KB is de concrete uitvoering van een heel hoofdstuk van de wet ter bescherming van het mariene milieu (20 januari 1999). Voor controle, toezicht en handhaving van de regels ter bescherming van zeesoorten, worden verschillende middelen ingezet. Vanuit de lucht patrouilleert het vliegtuig van de Beheerseenheid Mathematisch model Noordzee op regelmatige maar onaangekondigde tijdstippen. Op zee neemt de boot "De Tuimelaar" de controle op zich en aan de kust is er regelmatig controle in samenwerking met het Vlaamse gewest (Instituut voor natuurbehoud) en met groepen vrijwilligers.

Welke soorten zijn nu beschermd?

1. Zoogdieren

Alle soorten walvisachtigen (Cetacea), Alle soorten vinpotigen (Pinnipedia),
De otter (*Lutra lutra*)

2. Reptielen

Alle soorten zeeschildpadden (Cheloniidae, Dermochelyidae)

3. Vogels

Zeeduikers (Gavidae), Zee-eenden (*Melaniatta* spp), Eidereend (*Somateria mollissima*), Futen (Podicipedidae), Sternenvogels (*Sterna* spp), Plevieren (Charadriidae)

4. Vissen

Zeeprik (*Petromyzon marinus*), Rivierprik (*Lamprologus fluviatilis*), Fint (*Alosa fallax*) Elft (*Alosa alosa*), Steur (*Acipenser sturio*), Houting (*Coregonus oxyrinchus*)

Enkele bedenkingen bij dit KB:

Meeuwsoorten worden niet vermeld. Ze zijn reeds eerder beschermd. De steur wordt wel vermeld maar is reeds eerder beschermd. De fint en de elft zijn haringachtigen die als volwassen dieren in zee leven maar tijdens de paaiperiode de rivieren opzwellen. Zelden worden ze nog gezien in zee, hun getal is sterk verminderd door de bezoedeling van het rivierwater. Eertijds werden finten aangetroffen op de Rijnstroom tot 500 km landinwaarts. De houting is een zalmachtige die leeft in de riviermondingen en tijdens de paaiperiode eveneens de rivier optrekt. Elften, finten en houtingen hebben bij ons geen commerciële waarde, vroeger wel in Nederland en Denemarken. De zeeprik en de rivierprik worden bij sporadische vangst door onze vissers telkens teruggegooid. Vroeger werd in Engeland de prik bereid als paling.

Als er windmolens in onze zee komen en de beschermde vogels er tegenaan vliegen, gekwetst worden of het met de dood bekopen zullen de beheerders van die windmolenparken ook telkens beboet worden? Voor iedere dode vogel 20.000 fr boete, dat wordt een zware rekening voor de zee-energieproducenten. Duizend dode vogels is 20 miljoen frank boete. Recidivisten worden door de rechter strenger bestraft en recidivisten zullen die windmolens zijn.

In het KB staat ook niet dat controle kan gebeuren door de scheepvaartpolitie. In het KB staat ook dat het Bestuur een waarnemer aan boord van een vissersschip kan plaatsen met de bedoeling na te gaan welke de bijvangst is van de beschermde soorten en de bemanning moet de maximale medewerking verlenen. Deze maatregel geldt eveneens voor schepen die onder buitenlandse vlag vissen in de zeegebieden. Dus Nederlandse vissersvaartuigen in de Belgische zeegebieden die bv. vissen op haring kunnen een controleur aan boord krijgen om te zien of in hun vangst geen finten of elften zitten.

Het lozen van ballastwater door koopvaardij schepen heeft al dikwijls uitheemse diersoorten in onze zeegebieden gebracht. Daar staat niets van te lezen in het KB.

Schipper Vansteene Urbain (O.20) ontvangt de gouden vis 2001 uit de handen van Meetje van de Koaje (Belpaeme Blanche). Schepen Yves Miroir kijkt glunderend toe. Foto F. Weerbrouck

Standpunt van de Bond Beter Leefmilieu

10 aandachtspunten voor windenergie

1. *Norm voor duurzame energie onlosmakelijk samen met norm voor energiebesparing*

De 3%-norm voor hernieuwbare energie tegen 2004 mag niet resulteren in 3% bijkomende energieproductie of in de vervanging van 3% klassieke productie door hernieuwbare maar zou moeten gepaard gaan met een besparing van 3% energie.

3% hernieuwbaar is niet 103% = 100% klassiek + 3% hernieuwbaar
 zelfs niet 100% = 97% klassiek + 3% hernieuwbaar
 maar 97% = 97% waarvan 3% hernieuwbaar

2. *Prioriteit voor energiebesparing*

Windenergie levert dan wel de goedkoopste duurzame electriciteit, energiebesparing levert, zonder daarbij aan comfort in te boeten, de belangrijkste bijdrage aan een duurzame energievoorziening. De meest duurzame energie, is energie die niet gebruikt wordt: deze is goedkoper en milieuvriendelijker dan welke geproduceerde energie dan ook. Bij de persvoorstelling van het Windplan Vlaanderen stelde Minister Stevaert; 'een windmolen kan evenveel energie besparen als hij kan produceren'.

3. *De energieladder*

Vanuit een ecologische aanpak ziet de milieubeweging de volgende prioriteiten voor een duurzame energievoorziening :

- Energiebesparing
- Zonne-energie met te verwaarlozen milieu-impact
- Decentrale energieproductie
- Wind- en kleine waterkracht zonder CO₂-uitstoot, maar met enige impact op de omgeving. Beide kunnen enige, zij het beperkte, geluidshinder veroorzaken en de lokale fauna beïnvloeden, het valt nooit helemaal uit te sluiten dat vogels en vissen in botsing komen met de wieken en de schoepen, zij kunnen hinder ondervinden bij hun migratie, bij het foerageren en het broeden; grote windturbines kunnen bovendien schaduwshinder veroorzaken en zij worden niet door iedereen als een even aangenaam element in het landschap aanzien.

- Biomassa als aanvulling op de intermitterende productie van zon en wind met CO₂-opname bij de groei en daardoor CO₂-neutraal te noemen. In eerste instantie kan daarbij gedacht worden aan de vergisting, vergassing en/of verbranding van niet-ongewenste afvalstromen zoals GFT-afval. met enig voorbehoud kunnen deze aangevuld worden met minder gewenste reststromen zoals drijfmest of afvalwaterslib en met specifiek voor energiedoeleinden gekweekte biomassa; biomassa zou vooral in de transportsector een zinvolle bijdrage kunnen leveren aan de vergroening van de onvermijdbare brandstoffen : biogas, bio(m)ethanol, plantaardige olie.

4. In zee met de zon?

Het energieaanbod geleverd door de zon volstaat ook in Vlaanderen ruimschoots om fossiele en nucleaire energie overbodig te maken. De Vlaamse energievoorziening wordt niet alleen CO₂-vrij maar ook onafhankelijk van import. We eisen een energiezuinige ruimtelijke ordening die de vraag naar transport van energie beperkt, zonnewinsten volop kansen geeft en op lange termijn behoudt. naast daglicht en passieve zonnewarmte ook zonnecollectoren voor actieve warmteproductie en fotovoltaïsche installaties voor de productie van electriciteit.

5. Ruimte voor decentrale energieproductie

We eisen een ruimtelijke ordening die plaats biedt aan wijk- en stadsverwarming gevoed door WKK (liefst op basis van hernieuwbare brandstoffen) waarbij, naast electriciteit, de warmte en eventueel de CO₂-uitstoot gevaloriseerd wordt. Biogas op basis van industrieel en huishoudelijk organisch afval, drijfmest en afvalwaterzuiveringslib, of vloeibare brandstoffen van plantaardige oorsprong, of biomassa die voor energiedoeleinden geproduceerd wordt, komen daarvoor in aanmerking.

6. Wind voor iedereen

We eisen dat de inplanting van windmolens zoveel mogelijk in industriegebieden of gekoppeld aan bestaande infrastructures in de nabijheid van menselijke activiteiten gebeurt. Buurt- en dorpswindmolens en zelfs kleine individuele windmolens moeten kansen krijgen indien ze in nauw overleg met de buurt worden gezet. Er moet aandacht besteed worden aan ecologische begeleidingsmaatregelen van bij de start : de plannen. Eén en ander dienen te passen in ruimtelijk structuurplannen, natuurontwikkelingsplannen, vogelrichtlijnen en mariene structuren... De draagkracht van mens, milieu en natuur mag niet overschreden worden.

7. Leven met windmolens aan land

Wij zijn voor buurt- en dorpsmolens indien ze passen in inbreidingsplannen, in dorp- en stadsontwikkeling; Wij zijn voor windboeren en windmolens in landbouwgebied indien deze passen in een coöperatieve en ruimtelijke aanpak. Wij zijn voor grote windparken, gebundeld met bestaande structuren of in de open ruimte indien ze een "landschappelijk" en "vogel"toets doorstaan. Alleen op deze manier betekent het "Win(d){st}" voor iedereen.

8. In zee met hernieuwbare energie

Zolang de mogelijkheden op het land niet uitgeput zijn, zien wij, vanwege de onbekende ecologische impact, windmolens op zee liever niet. De communicatieve waarde, een van de belangrijkste aspecten van windenergie, die de bevolking tot besparing kan aanzetten, gaat verloren bij inplanting van de windparken ver in zee en uit het zicht van de mensen. Wind op zee kan trouwens alleen als dit gepaard gaat met duidelijk ruimtelijke en natuurplannen rond bescherming van het mariene milieu en indien compenserende maatregelen voorzien worden.

9. Solidair niet solitair

Energievoorziening is een zaak van iedereen. Duurzame energieprojecten moeten gepland, uitgewerkt en uitgebaat worden samen met en door het publiek. De overheid dient kansen te creëren voor participatie door de bevolking om te komen tot coöperatie in plaats van conflict.

Om deze ambitieuze doelstelling waar te maken pleit de milieubeweging voor :

- Samenwerking rond planning, uitwerking en uitbating op regionaal niveau van grote projecten in overleg met bevolking en betrokken verenigingen
- Coöperatieve uitbating van hernieuwbare energie-installaties: omwonenden dragen niet alleen eventuele lasten, maar genieten mee van de lusten.

10. Zicht op energie

Duurzame energievoorziening wordt een grote markt, waar vraag naar zal zijn; We eisen deugdelijke en onafhankelijke labelling van energie op basis van informatie over de oorsprong van energie en een beoordeling van de duurzaamheid, economisch, ecologisch en sociaal van de toegepaste technologieën.

Dirk Knapen
 BBI Energie
 02 282 17 44
dirk.knapen@bblv.be

Vis van het jaar 2002

Poon & Co

VLAM, Vlaams promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing VZW, heeft samen met de visserijsector voor de veertiende keer een Vis van het Jaar gekozen. Met deze actie brengen wij elk jaar een andere vis onder de aandacht en illustreren we dat vis eindeloos variatie toelaat.

Kortom, met vis zit u altijd goed.

Dit jaar stellen we de ponen in de kijker. Onze Vlaamse vissers voeren voornamelijk drie soorten aan : de rode poon, de grauwe poon en de Engelse poon; gemakkelijks halve spreken we over poon. De vissers spreken van "stekkers". Grote ponen noemen ze roodbaard. Poon klinkt veel Belgen ongetwijfeld totaal onbekend in de oren. Jammer, het is een lekker visje dat heel het jaar door voordelig in prijs is. De jaarlijkse aanvoer bedraagt ongeveer 600 ton.

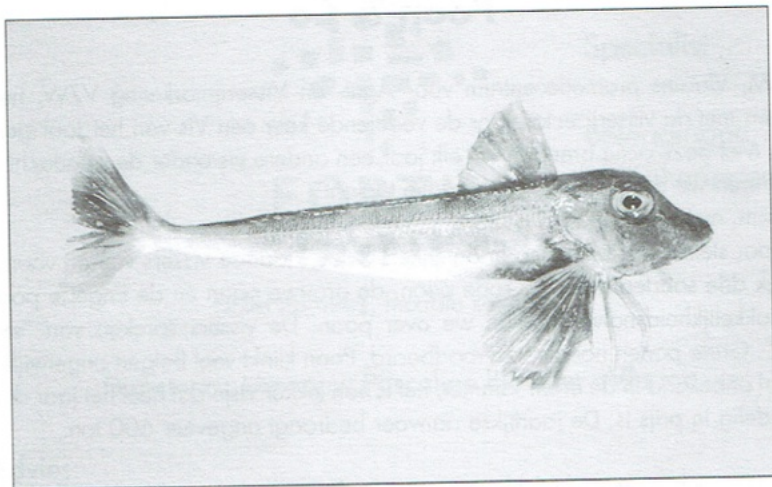
U vraagt zich ongetwijfeld af waarop deze keuze gebaseerd is. Van de bijna 7,8 kg vis, schaal- en schelpdieren die de gemiddelde Belg jaarlijks thuis verbruikt, is maar 24 gram poon. Er is dus nog heel wat werk aan de winkel om deze lekkere vis, die het hele jaar door wordt aangevoerd, populairder te maken bij het publiek.

De vis is gemiddeld tussen de 30 en 50 cm lang en 200 à 500 gr zwaar.

Poon wordt meestal in zijn geheel aangeboden en wordt terplaatse gekuist en gefileerd. Het visvlees is stevig, heeft een diepe smaak en leent zich uitstekend voor vissoepen en visstoofpotten. Verder is de vis heerlijk op het vel gebakken bv; op de barbecue. De vis kan op veel manieren bereid worden : in de pan, in een gewone oven, in een microgolfoven, gepocheerd, gestoomd, in papillotten, op spiesjes; Hij kan in zijn geheel geroosterd worden op de barbecue. Reken één vis per persoon.

Tijdens het jaar van zijn verkiezing wordt de Vis van het jaar op verschillende manieren gepromoot. VLAM heeft een receptenfolder samengesteld waarin enkele lekkere gerechten met poon staan. Die folder wordt gratis verdeeld in de visverkooppunten. Zo wordt de consument aangespoord om een recept met poon uit te proberen in de keuken. Ook organiseren we een nationale wedstrijd voor de horeca naar aanleiding van de verkiezing van de Vis van het Jaar. De kok die het lekkerste en origineelste Vis van het jaar-recept maakt, wint de wedstrijd. Via deze wedstrijd proberen we de Vis van het Jaar een prominente plaats op de menukaart te geven en kunnen restaurantbezoekers deze onderschatte vis naar hartelust proeven.

Productfiche poon

Engelse poon - Foto VLAM

Naam : De ponen of Triglidae is een familie waarvan de meest voorkomende soorten in de Noordzee de grauwe poon, Engelse poon, en rode poon zijn.

Enkele synoniemen en volkse benamingen :

- Rode poon : Trigla lucerna, grauwe zeehaan, robaard, roodbaard, robaars, roste
- Grauwe poon : Eutrigla gurnardus, grauwe zeehaan, kleine poon, kleine zeehaan, knorhaantje, knorhaan, poon.
- Engelse poon : Aspitrigla cuculus, Engelse soldaat of soldaat

Uiterlijke kenmerken :

De poon heeft een dikke en vrij harde kop die met beenplaatjes is bepantserd en waaivormige borstvinnen, waarmee hij over de zeebodem "loopt". Een ander typisch kenmerk is hun knorrend geluid, veroorzaakt door het trillende van hun zwemblaas. Vandaar dat poon ook knorhaan wordt genoemd. Het onderscheid tussen de verschillende poonsoorten is te zien aan de kleur en te voelen aan de zijlijn. Rode poon is rood tot roodbruin gekleurd; Grauwe poon is grijszwart tot rozerood en de Engelse poon is zilvergrijs tot vuurrood. Rode ponen hebben een gladde zijlijn. Bij Engelse en grauwe ponen is de zijlijn duidelijk voelbaar. Hij is het meest gekarteld bij de Engelse poon.

Grootte : gemiddeld 20cm, maximaal 50 cm

Voorkomen : Bijna overal in de Noordzee, meestal op een diepte tussen 10 en 60 meter, maximaal tot 500 meter. Poon is in de eerste plaats een bodemdier, maar komt ook wel eens voor in de bovenste waterlagen.

Voeding : wormen, garnalen, kleine kreeftachtigen en kleine vissen (jonge wijting, pitvis en haring)

Smaak en voedingswaarde :

Poon heeft vast en fijn visvlees met een diepe smaak. Per 100g levert poon 339 kJ, 18g eiwitten en 1g vetstof.

Bereiding :

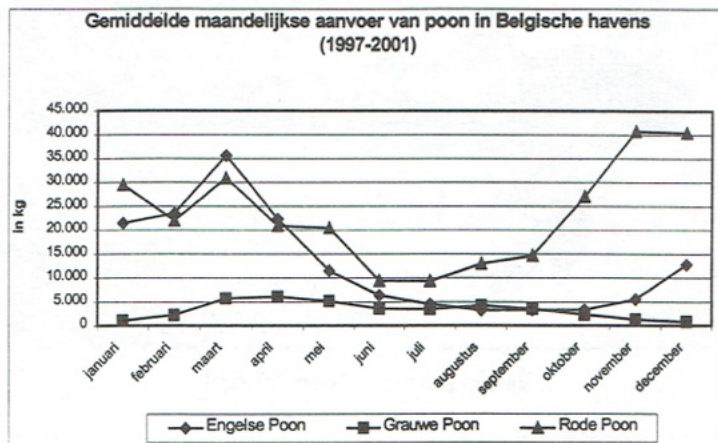
Poon is veelzijdig. Hij valt niet snel uit elkaar en wordt daarom gewaardeerd in vissoep, visstoofpotten en bouillabaisse. Hij is verder ideaal om te grillen in de oven of op de barbecue. Poon wordt in zijn geheel aangeboden in de handel. De vishandelaar gut en stroopt de vis. Kop, rugvel en vinnen en ingewanden zijn dan verwijderd. De ruggegraat blijft aanwezig en kan zeer gemakkelijk verwijderd worden na de bereiding. Hij geeft extra smaak. Grote exemplaren worden gefileerd.

Seizoen : poon wordt het jaar rond aangevoerd.

Vangstbeperking : Geen. Poon is een bijvangst van andere bodemvissen als pladijs en tong. De jaarlijkse vangst bedraagt ongeveer 600 ton; rode poon 400 ton, Engelse poon 180 ton en grauwe poon 20 ton.

Prijs : Poon is het hele jaar voordelig in prijs; Bij het schoonmaken verliest de vis tot tweederde van zijn gewicht.

Bron: Ministerie van middenstand en landbouw

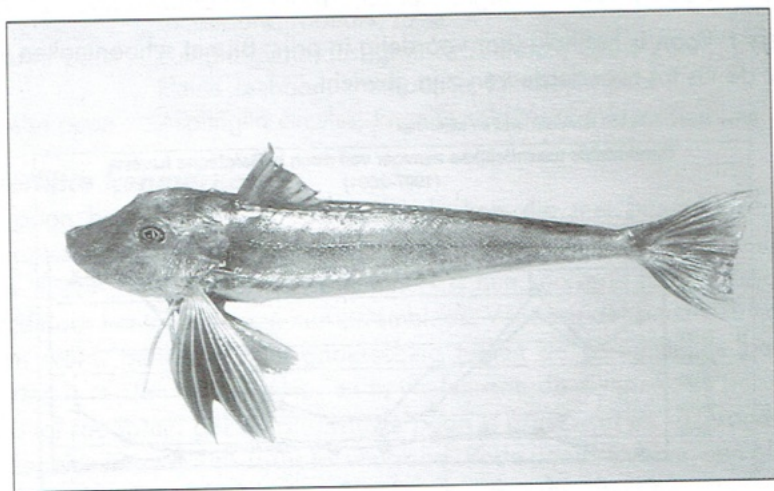

Rode ponen in het Aquarium

Met hun rode lichaamskleur en zijn blauwe borstvinnen zijn het werkelijk zeer mooie vissen om te houden in een Noordzeeaquarium. Het gebeurt zelfs heel dikwijls dat mensen zich afvragen of deze kleurrijke vissen wel degelijk op onze kust kunnen gevangen worden. In het aquarium zijn het zeer goed houdbare en sterke vissen. Qua voeding stellen ze weinig eisen. En na een kort verblijf in 't aquarium weten ze dat bij het openen van het aquariumdeksel er misschien wordt gevoederd en dadelijk zijn ze allen aan de wateroppervlakte. Bij ons krijgen ze rauwe garnaltjes en stukjes vis. Ze zijn zelfs zo snel en gulzig dat het visvoer nooit de tijd krijgt om op de bodem te vallen, zodat ze hun losstaande vinstralen, hun eigenlijke tastorganen niet moeten gebruiken. Het is aangeraden om deze vissen niet samen te houden met trage eters.

Een probleem dat bij rode ponen soms optreedt in een aquarium is het luchthappen en dat de mond niet meer volledig kan gesloten worden. Bij het houden van deze vissen moet men op het aquarium een afdekruit plaatsen, want ze durven uit het water springen.

Eddie Eneman

Rode poon - Foto VLAM

Wat is een reefball ?

Vraag dat eens aan een duiksporter die regelmatig naar Zeeland gaat en je zal het rap weten.

Reefballs zijn holle bolvormige constructies van ongeveer een meter diameter met veel gaten en een ruw oppervlak waarin en waarop het zeeleven zich gemakkelijk kan vestigen en waar vissen zich kunnen schuil houden. De bollen worden in beton gegoten met behulp van mallen, een niet kostbaar materiaal dat overal ter wereld te krijgen is en geen nadelige gevolgen heeft voor de fauna en flora en een duurzaamheid heeft van 500 jaar.

***Mal om een
riffbol te maken***

De bollen zijn bedacht door de "Reefball Foundation" 6916 22nd West Bradenton Florida 34207 U.S.A.

De bollen worden nu voornamelijk verzonken in (sub)tropische gebieden, om door aanleg van kunstmatige riffen, de natuurlijke riffen te ontzien en waar nodig nieuwe op te bouwen; Wereldwijd zijn er al 1500 projecten gerealiseerd.

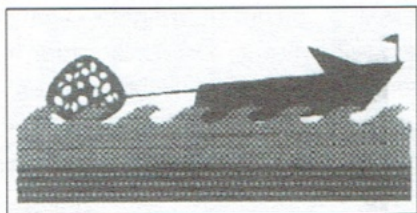
Bij Scharrendijke iin Zeeland is al zo'n kunstrif aangelegd ten behoeve van de vele Nederlanders en ook Belgische duikers die daar hun sport beoefenen. In Florida hebben menselijke activiteiten samen met de natuurlijke katastrofen van orkanen geleid tot het verminderen van de riffen rond de eilanden met alle gevolgen vandien voor het subtropisch ecosysteem, verarming van het vissenbestand, verdwijning van het natuurlijk aquatisch landschap in de duikplaatsen en tenslotte vermindering van het toerisme. Uitgaande van dat feit hebben een groep technici en wetenschappers zich bedacht en na enkele jaren studie heeft men een kunstmatige oplossing gevonden voor het herstel van de riffen.

Herstel van de natuurlijke riffen en het ecosysteem kan maar als ook de waterpollutie wordt tegengegaan. De Reefball Foundation heeft vooral het toerisme op het oog. De Reefball groep heeft zelfs een systeem waarbij duikers rechtstreeks kunnen participeren door zo'n rifbol te adopteren. Dan mag er een plaatje op met de naam van de adoptieduiker.

**Grote
rifbol**

Reefball Foundation heeft natuurlijk een patent genomen op de uitvinding, kwestie van er ook een winstgevend bedrijf van te maken. Vooraleer over te gaan tot het plaatsen van de rifbollen is eerst een studie nodig over de aard van de zeebodem, analyse van de plaatselijke golven en stromingen, herkenning van de fauna en flora in het gebied enz. Na de studie wordt de soort rifbollen voorgesteld volgens grootte en ook volgens de oppervlaktetextuur ervan. De grootste bollen hebben een diameter van 1,80 meter zijn 1,20 meter hoog en wegen van 1,5 tot 3 ton; de middelste soort 1,20m diameter 0,90 hoog en 750 kg tot 1 ton als gewicht. De kleinste worden meestal gebruikt voor vijvers of stille baaien en die meten 0,90 diameter zijn 0,60 m hoog en wegen van 150 tot 300 kg.

**Bootje sleept
een rifbol**

Afhankelijk van de condities van de wateromgeving waar de bollen zullen geplaatst worden, wordt door een voorstudie het gewicht en de grootte van de rifbol bepaald. De gaten in de bollen zijn aan de

oppervlakte kleiner en worden conisch groter naar het inwendige van de bol; het gat bovenaan zorgt voor de uitstroom en maakt dat het hydrofilisch effect om de bol te heffen te niet wordt gedaan. In een zeegebied met rifbollen kan natuurlijk met sleepnetten moeilijk gevist worden en ankeren is er ook niet raadzaam.

***Klein model
van een rifbol
bestemd voor
een vijver of
rustige baai***

De rifbollen kunnen ter plaatse gebracht worden met eender welke boot die de bollen sleept. In de bol wordt een opgeblazen ballon aangebracht zodanig dat de bol vlot. Eenmaal ter plaatse lost men langzaam de ballon en duikers zijn erbij om de bol naar de bodem te laten zinken.

De provincie Zeeland die meer dan 1300 duikvergunningen uitreikt zorgt voor de nodige faciliteiten voor de duikersverenigingen die zich ook moeten houden aan de voorgeschreven reglementen. De stichting Kunstrif Zeeland en de duikersvereniging Padi hebben het op een akkoordje gegooid en er zijn momenteel drie kunstrifsites bepaald : Scharrendijke, Den Osse en Dreischor.

We zijn benieuwd hoe binnen een paar jaar de fauna en flora van de Zeeuse wateren zich zullen ontwikkelen op, in en om die kunstmatige riffen. Vrienden, duikers, als jullie daar verder nieuws over hebben, laat het eens weten.

Inlichtingen www.reefball.com of bij Bas Matthijssen te Scharrendijke tel. 0032 111-672108

Royal Navy - Section Belge

1940-1945

Een nieuw boek van Johnny Geldhof

Dit boek is eigenlijk een fotoverhaal.

Het toont het leven van een handjevol mensen die gedurende de tweede wereldoorlog dienst hebben genomen bij de Britse marine om van daaruit hun lieve vaderland te helpen verdedigen.

Vele foto's tonen hun avonturen, hun levensomstandigheden aan boord en in de vele havens die ze aandeden.

Technische gegevens :

24 x 17,5 cm,

272 pagina's

circa 550 privé

foto's, Gedrukt op

macopapier

135gr garengen-

naaid, harde kaft

in tweekleuren-

druk

boekhandelsprijs :

25 euro

Voorstelling van

het boek : vrijdag

5 april 2002

Bootsman Jonsen

Kazerne oostende,

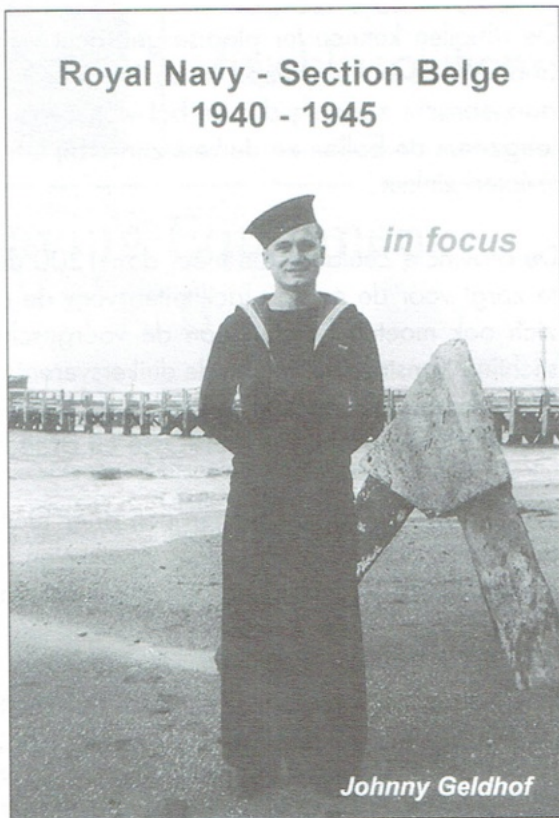
De auteur :

Johnny Geldhof

Stationstraat

130, 8780

Oostrozebeke

LIMBEURS 2002

**LIMBURGSE
FEDERATIE**

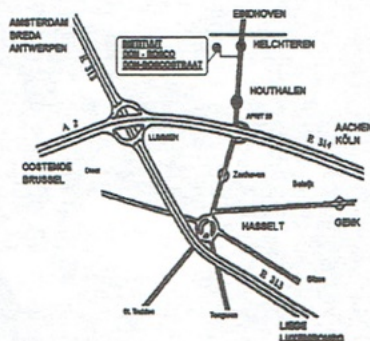
een organisatie van:
AQUA NOORD LIMBURG
BLACK MOLLY GENK
COLISA MOL
MARONI MAASEIK vzw
ORKA'S KWAADMECHELEN
TANICHTHYS HASSELT vzw
ZILVERHAAI vzw BERINGEN

ZONDAG 7 JULI

Van 10.00 u. tot 16.00 u.

TOEGANG
Volwassenen
€ 1
Kinderen GRATIS

RUILEN - KOPEN - VERKOPEN
VAN VISSEN - PLANTEN,
TERRARIUMDIEREN,
MATERIALEN voor AQUARIUM,
TERRARIUM en TUINVIJVER...
m.m.v. fabrikanten, handelaars kwekers
en liefhebbers.

INSTITUUT DON BOSCO
Don Boscostraat
HOUTHALEN - HELCHTEREN

STANDHOUDERS: VOOR BOEKING EN INFORMATIE :

TELEFOON (00 32) (0)11/ 27 02 59 - 27 10 80

FAX: (00 32) (0)27004744

E-MAIL: limbeurs@limburgse-federatie.be

<http://www.limburgse-federatie.be/LIMBEURS/limb.htm>

De prijswinnaars van de Trofeeën 2001 op het ledenfeest zaterdag 23 februari 2002

Aanvoer zeebiologisch materiaal

van 13/12/01 tot en met 12/03/02.

Correctie:

In vorig tijdschrift verscheen bij de afbeelding van een Spaanse wijn- of oliekruid de volgende tekst: Opgevist op 26-10-01 door O.191 op Oostendebank Noord, het was echter een grapie van een bemanningslid en het moet zijn "Opgevist op 26/10/01 door O.190 op de visgrond Falls".

13/12

0.190 20 kolonies dodemans-
duim en 5 kolonies zeespriet.

0.29 2 gullen.

0.190 4 grote spinkrabben.

06/01

0.190 1 grote pieterman, 1 Noordzeekrab,
3 wulken, 6 Noorse hartschelpen,
3 roggen, 3 gewone zeeappels,
12 zeeanjelieren, 8 dodemans-
duimen, 1 grote mantelschelp,
2 zeedahlia's, 3 paarse hartegels
en 2 gewone zeesterren.

08/01

0.190 2 kolonies dodemansduim.

09/01

0.20 6 gullen, 1 zeester, 1 zeedonderpad,
1 fluwelen zeemuis, 1 gewone zee-
appel en visvoer.

0.190 1 snotolf en 3 wijde mantelschelpen.

0.191 1 kolonie zeespriet, 2 zeedahlia's,
2 gewone zeeappels, 1 zeekom-
mer en 1 kolonie dodemansduim.

10/01

0.20 1 slakdolf

0.190 3 grote spinkrabben, 2 Noordzee-
krabben, 10 zonnesterren, 1 zee
dahlia, 10 wijde mantelschelpen
en 1 hondshaai.

11/01

0.20 2 slijmvisjes.

0.191 8 zonnesterren, 3 grote spinkrabben,
8 wijde mantelschelpen, 1 kolonie
dodemansduim en 4 hondshaaien.

16/01

0.20 1 vijfdradige meun, 1 slakdolf, 1
gevlekte lipvis en 1 fluwelen zee-
muis.

0.191 3 grote spinkrabben, 1 snotolf,
4 wijde mantelschelpen, 8 zonnester-
ren, 1 pitvis, 1 schar en 1 fluwelen
zwemkrab.

N. 706 2 gevlekte grietjes.

0.29 1 zwartooglipvis.

17/01

0.191 2 roggen, 1 rode poon,
2 zonnesterren en 1 schelp.

28/01

Luc Vandepitte: 1 wijting, 2 zwartooglipvissen.

17/02

0.191 1 tong.

08/03

0.533 visvoer.

09/03

0.100 visvoer.

12/03

0.100 visvoer

WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE
EN OPRECHT ALLE REDERS,
SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN
PARTICULIEREN VOOR HUN
ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR
HET NOORDZEE-AQUARIUM

ONS GAZETJE

1. Wie het voor de maritieme cultuur heeft moet er bij zijn op 23, 24, 25 en 26 mei 2002 te Oostende. Het wordt voor de derde keer een maritieme grandioze vierdaagse met een bulkend programma. Het Russisch zeilschip SEDOV wordt het paradepaard. De GRAND TURK komt terug. Het replica-schip RENARD van de Franse bekende kaper Surcouf zal er ook zijn naast nog vele andere zeilschepen.

Tijdens Oostende voor Anker wordt ook de tentoonstelling van de Oostendse Compagnie geopend. De tentoonstelling in de Venetiaanse Gaanderijen belicht een minder bekend maar daarom niet minder rijk aspect van de zeilende handelsvaart met het Verre Oosten. Deze tentoonstelling kan bezocht worden tot eind september 2002.

2. In het Noordzeeaquarium is onze laatste langouste gestorven. Dit exemplaar was er sedert tien jaar en werd nog meegebracht van visserij in het Kanaal door wijlen Jaak Flitser, schipper-reder van de Z.92 Lundy Gannet.

3. Onze vriend Marcel Deprez hoopt een kweek op te starten van zeepaardjes. Gervuime tijd houdt hij zeepaardjes in zijn aquarium en blijkt er een mannetje een dikke buidel te hebben. Hopelijk lukt het Marcel als de kleintjes uitkomen om ze op te kweken. Succes, Marcel.

4. De affiche over windmolens, gevoegd bij dit tijdschrift, is bedoeld om bij u thuis, als u wil en als u kan, op een goed zichtbare plaats uit te hangen zodanig dat passanten het kunnen zien.

5. We vragen dat leden die bij vergetelheid nog steeds niet hun jaarlijkse bijdrage (6,20 euro) betaalden dit zo vlug mogelijk zouden doen. Uw bijdrage is de daadwerkelijke steun voor de vereniging en we danken u bij voorbaat.